

ДАННЫЕ ОБ АВТОРЕ

Башмановский Валерий Иванович, кандидат филологических наук, доцент, заведующий кафедрой издательского дела, редактирования, основ журналистики и филологии

Житомирский государственный университет имени Ивана Франко

ул. Ю. Тютюнника, 4, кв. 8 А, г. Житомир

Украина 10003

e-mail: Vbash68@mail.ru

DATA ON AUTHOR

Bashmanivskiy Valerii I., Candidate of Philological Sciences, Assistant Professor, the Head of Publishing, Editing, the Fundamentals of Journalism and Philology Department.

Zhytomyr Ivan Franko State University

4, Yu. Tiutiunyk Str., app. 8 A, Ukraine, Zhytomyr, 10003

e-mail: Vbash68@mail.ru

УДК 001.895.37.091.33-057.87 DOI 10.5281/zenodo.1244685

ІННОВАЦІЙНІ МЕТОДИ НАВЧАННЯ СТУДЕНТІВ-ДОКУМЕНТОЗНАВЦІВ

Довжук І. В.

У статті розглядаються актуальні проблеми впровадження, розвитку і використання інноваційних прийомів і методів у процесі навчання студентів-документознавців. Проведений аналіз передового і сучасного інноваційного інструментарію, який використовується викладачами вищих навчальних закладів. Обґрунтовані переваги інноваційного підходу в порівнянні з традиційними формами підготовки студентів. Розглянуто також можливості використання в навчанні методів, що застосовуються в практиці розвитку персоналу організації.

Підкреслено, що пріоритетним завданням вищої професійної освіти стає розвиток у майбутнього фахівця таких якостей і здібностей, які дозволили б йому успішно адаптуватися до швидко змінних конкурентних умов, з

готовністю сприймати й реалізовувати інновації, створювати якісно новий соціальний простір.

Ключові слова: навчання, університет, інновації, студент, документознавець, активні інструменти, фахівець, метод проектів, інформаційні технології.

ИННОВАЦИОННЫЕ МЕТОДЫ ОБУЧЕНИЯ СТУДЕНТОВ-ДОКУМЕНТОВЕДОВ

Довжук И. В.

В статье раскрыты актуальные проблемы внедрения, развития и использования инновационных приемов и методов в процессе обучения студентов-документоведов. Проведен анализ передового и современного инновационного инструментария, который используется преподавателями высших учебных заведений. Обоснованы преимущества инновационного подхода по сравнению с традиционными формами подготовки студентов. Рассмотрены также возможности использования в обучении методов, применяемых в практике развития персонала организации.

Подчеркнуто, что приоритетным заданием высшего профессионального образования становится развитие у будущего специалиста таких качеств и способностей, которые позволили бы ему успешно адаптироваться к быстро меняющимся конкурентным условиям, с готовностью воспринимать и реализовывать инновации, создавать качественно новое социальное пространство.

Ключевые слова: обучение, университет, инновации, студент, документовед, активные инструменты, специалист, метод проектов, информационные технологии.

INNOVATIVE METHODS OF TRAINING OF STUDENTS IN DOCUMENT SCIENCE

Dovzhuk I. V.

The article deals with the actual problems of the introduction, development and use of innovative techniques and methods in the process of training of students in document science. The analysis of advanced and modern innovative tools used by teachers of higher educational institutions is carried out. The advantages of innovative

approach in comparison with traditional forms of preparation of students are grounded. The possibility of using in teaching of methods used in the practice of personnel development of the organization is also considered.

It was emphasized that the priority task of higher professional education is the development of a future specialist of such qualities and abilities that would allow him to successfully adapt to rapidly changing competitive conditions, readily perceive and implement innovations, create a qualitatively new social space.

Key words: *training, university, innovations, student, document specialist, active instruments, specialist, method of projects, information technologies.*

Постановка проблеми. Поняття інновація міцно увійшло і утвердилося в нашому професійному житті поряд з новими інформаційними технологіями. За частотою вживання воно сьогодні не має собі рівних – усі говорять про інноваційну діяльність.

Термін «інновація» активно почав використовуватися не так давно, хоча це поняття було введено в науковий обіг ще в 30-ті роки ХХ ст. австрійським економістом І. Шумпетером. Слово «*innovation*» у перекладі з англійської – «нововведення», «новаторство» розуміють як використання нововведень, новаторства у вигляді нових технологій, видів продукції, послуг, форм організації виробництва і праці, обслуговування та управління. Згідно із Законом України «Про інноваційну діяльність» «*інновації* – новостворені або вдосконалені конкурентоздатні технології, продукція або послуги, а також організаційно-технічні рішення виробничого, адміністративного... характеру, що істотно поліпшують структуру та якість виробництва і соціальної сфери... це новий продукт (виріб, технологія, організаційна форма), що є результатом практичного застосування наукових і науково-технічних знань, що приводять до успіху на ринку та забезпечує соціальний або інший корисний ефект» [3].

Інтеграція України у світове співтовариство актуалізує проблему готовності суспільства й особистості до змін у всіх сферах життєдіяльності: соціальній, економічній, науковій,

політичній, техніко-технологічній. Пріоритетним завданням вищої професійної освіти стає розвиток у майбутнього фахівця таких якостей і здібностей, які дозволили б йому успішно адаптуватися до швидко змінних конкурентних умов, з готовністю сприймати й реалізовувати інновації, створювати якісно новий соціальний простір. Тому характерною тенденцією сучасної освіти є *інноваційність*, яка визначає її відкритість до нового, випереджувальний характер відносно інших галузей людської діяльності.

У сучасній науковій літературі, присвяченій проблемам управління інноваційними процесами у сфері освітньої діяльності, відзначається складність і багатоаспектність даного процесу. Особлива увага зосереджена на тому, що інноваційний підхід до навчання студентів має бути системним і охоплювати всі аспекти навчально-виховної роботи при підготовці майбутніх фахівців, при цьому мають бути переглянуті теоретичні й практичні підходи до змісту освіти, професійно-педагогічній підготовки викладачів, розробці нових технологій і методів навчання.

Аналіз останніх досліджень. Дану проблематику так чи інакше розглядають у своїх працях Дж. Мартин, Л. Свенсон, І. Лернер, М. Скаткин, В. Беспалько, В. Сластенін, О. Пехота, С. Сисоева, О. Волошина та ін. Проте більшість досліджень спрямована на загальноосвітні навчальні заклади, а вища школа незаслужено залишається без належної уваги вітчизняних учених. І праць, які б присвячувалися розгляду особливостей і відмінних рис інноваційних методів професійного навчання студентів, зокрема студентів-гуманітаріїв (у т.ч. документознавців, архівознавців), а також виявленню переваг і перспектив використання різних інноваційних форм навчання, недостатньо.

Мета цієї розвідки – проаналізувати сучасні інноваційні методи підготовки студентів, передусім майбутніх спеціалістів з документознавства, показати привабливість і значущість того чи іншого інноваційного педагогічного рішення.

Виклад основного матеріалу. Серед пріоритетних напрямів державної політики щодо розвитку вищої освіти в контексті євроінтеграції України визначено проблему

постійного підвищення якості освіти, модернізацію її змісту та форм організації навчально-виховного процесу; впровадження освітніх інновацій та інформаційних технологій. За орієнтир береться теоретична модель «інноваційної людини», випробувана у світі. Інноваційна людина – особа такого соціально-культурного розвитку, яка здатна творчо працювати, бути конкурентноспроможною в умовах сьогодення. Відповідно навчальний процес має бути трансформований у напрямі індивідуалізації освітньої взаємодії, навчання, формування творчого мислення і збільшення самостійної роботи студентів.

Підвищення якості підготовки майбутніх фахівців освітньої сфери шляхом збільшення інноваційної та технологічної складових освітнього процесу закріплено в нормативно-правових документах країн Європи, у тому числі й України. Українська державна освітня політика визначає напрями здобуття якісної освіти студентською молоддю у вищих навчальних закладах. Магістранти, які отримують кваліфікацію викладача вищої школи, мають отримати не лише якісні знання, сформовані вміння, навички, компетенції, а й бути готовими до професійної інноваційної діяльності, яка передбачає діагностичну, орієнтовно-прогностичну, конструктивно-проектувальну та організаційну діяльність [1, с. 4].

Конкурентоздатність магістрантів спеціальності «Професійна освіта (Документознавство)» прямо пропорційна всесвітньому визнанню освітнього потенціалу України на міжнародному ринку освітніх технологій. Система підготовки магістрантів до інноваційної діяльності повинна сприяти підвищенню зацікавленості магістрантів у використанні нових технологій як під керівництвом викладача, так і самостійно.

Слід зазначити, що носієм конкретних нововведень, їхнім творцем, модифікатором виступає викладач-новатор. Він володіє широкими можливостями й має необмежене поле діяльності, оскільки на практиці переконається в ефективності наявних технологій і методик навчання і може корегувати їх, проводити дослідницьку роботу, розробляти нові методики й технології. Основна умова такої діяльності – інноваційний потенціал педагога.

З упровадженням у навчально-виховний процес сучасних технологій викладач усе більше набуває функції консультанта, порадника, наставника. Останнє вимагає від нього спеціальної психолого-педагогічної підготовки, оскільки в професійній діяльності викладача реалізуються не тільки спеціальні предметні знання, але й сучасні знання у сфері педагогіки і психології, акмеології, технології навчання і виховання. На цій базі формується готовність до сприйняття, оцінки й реалізації педагогічних інновацій.

Інноваційну спрямованість педагогічної діяльності зумовлюють соціально-економічні перетворення, які вимагають відповідного оновлення освітньої політики, прагнення педагогів до засвоєння та застосування педагогічних новинок. Велику роль відіграє конкуренція вищих навчальних закладів, яка стимулює пошук нових технологій, форм, методів організації навчально-виховного процесу, диктує відповідні критерії щодо підбору науково-педагогічних кадрів.

Необхідність в інноваційній спрямованості педагогічної діяльності на сучасному етапі розвитку освіти й суспільства в цілому зумовлена рядом обставин. По-перше, соціально-економічними перетвореннями, і науково-технічним процесом, що зумовлюють необхідність докорінного оновлення системи вищої освіти, методології і технології організації навчально-виховного процесу у вищих навчальних закладах. Інноваційна спрямованість діяльності викладачів та студентів передбачає створення, освоєння та використання педагогічних нововведень, виступає засобом оновлення освітньої політики. По-друге, посилення гуманітаризації змісту освіти, неперервної зміни обсягу, складу навчальних дисциплін, уведення нових спеціальностей, нових навчальних предметів, елективних курсів потребують постійного пошуку нових організаційних форм, технологій навчання. У зв'язку з цим зростає роль і значення викладача як генератора педагогічних ідей. По-третє, зміна характеру ставлення викладачів до самого факту освоєння і застосування педагогічних нововведень. Інноваційна діяльність в основному зводилася до використання рекомендованих зверху нововведень. Нині інноваційна діяльність набуває все більше вибіркової та дослідницької

характер. Посилюється ступінь свободи викладача, який раніше діяв у жорстко регламентованих умовах [2, с. 3].

Перетворення постіндустріального суспільства в глобальне інформаційне, засноване не лише на знаннях, але і на компетентності фахівців, значно актуалізувало проблему інноваційних підходів до організації освітніх процесів. Унаслідок чого до системи освіти в сучасних умовах висувуються вельми високі вимоги: вона повинна готувати фахівців до життя і діяльності на широкому, динамічному, швидко змінному світі, де перед людиною постійно виникають нестандартні завдання, вирішення яких передбачає наявність умінь і навичок будувати й аналізувати власні дії. Провідне місце у вітчизняній системі вищої освіти посідають інноваційні методи підготовки тих, хто навчається, які в майбутньому будуть безпосередньо причетні до формування і забезпечення реалізації інвестиційної та інноваційної політики.

Як відомо, основу інноваційних освітніх технологій, що застосовуються в навчальному процесі, має складати соціальне замовлення, професійні інтереси майбутніх фахівців, облік індивідуальних особливостей студентів [5, с. 182-183]. Тому при підготовці фахівців у вищій школі застосування інноваційних форм і методів необхідно органічно поєднувати з прагматичним розумінням цілей і завдань навчання і підготовки кадрів. У сучасній психолого-педагогічній літературі наголошується, що інноваційні методи отримують віддзеркалення в багатьох технологіях навчання, спрямованих на розвиток і вдосконалення навчально-виховного процесу і підготовку фахівців до професійної діяльності в різних сферах життя сучасного суспільства [6, с. 202]. Вони створюють умови для формування і закріплення професійних знань, умінь і навичок у студентів, сприяють розвитку професійних якостей майбутнього фахівця. Використання викладачами інноваційних методів у процесі навчання сприяє подоланню стереотипів у викладанні різних дисциплін, виробленні нових підходів до професійних ситуацій, розвитку творчих, креативних здібностей студентів.

Ефективними формами навчальної роботи з впровадження в освітній процес інноваційних процесів і

формуванню ключових професійних компетенцій майбутніх фахівців є застосування різних активних форм і методів навчання: створення проектів, підготовка публічних виступів, дискусійне обговорення професійне важливих проблем, навчання у співпраці, створення проблемних ситуацій, підготовка професійно спрямованих відеофільмів і т. д. Перехід від інформаційно-пояснювального навчання до інноваційно-дієвого пов'язаний із застосуванням у навчальному процесі нових комп'ютерних і різних інформаційних технологій, електронних підручників, відеоматеріалів, що забезпечують вільну пошукову діяльність. Виходячи з цього, на сьогодні можна відзначити різні інноваційні методи навчання студентів, у т.ч. документознавців і архівознавців, зокрема, це проблемна й ігрова технології, технології колективної і групової діяльності, імітаційні методи активного навчання, методи аналізу конкретних ситуацій, метод проектів, навчання в співпраці, креативне навчання, інноваційна освітня проектна діяльність, лекція-пресс-конференція, лекція-бесіда, лекція-візуалізація, лекція-диспут і т. д.

Розглянемо деякі з представлених методів детальніше.

В *ігровому імітаційному моделюванні* широко представлені різні ігри: ділові, атестаційні, інноваційні, рефлексивні ігри зі зняття стресів і формування інноваційного мислення, пошуково-апробаційні тощо [7, с. 78-80]. При використанні ділових ігор переважає продуктивно-перетворювальна діяльність студентів. Зокрема, для навчальних ігор характерні багатоваріантність і альтернативність рішень, з яких потрібно зробити вибір найбільш раціональний. Ділові ігри в навчальних цілях набули сьогодні досить активне поширення у вишах і застосовуються, в основному, на старших курсах при вивченні спеціальних дисциплін, особливо тих, що пов'язані з економікою, організацією і управлінням, бухгалтерським обліком, документознавством, архівознавством, правознавством.

Інноваційна освітня проектна діяльність є ефективною формою організації навчального процесу, спрямованою на індивідуальний розвиток пізнавальних інтересів і творчих здібностей студентів. Цей метод передбачає опанування

технології презентації різних творчих робіт (звітів, оглядів, рефератів, доповідей на професійно орієнтовані теми) [6, с. 204].

Метод і проектів – це індивідуальна або колективна діяльність з відбору, розподілу і систематизації матеріалу з певної теми, у результаті якої складається проект. Метод проектів – система навчання, при якій студенти набувають знань і умінь у процесі планування і виконання практичних завдань-проектів, що поступово ускладнюються. Мета методу – розвиток самоосвітньої активності у студентів. Проект визначається як організована цілеспрямована діяльність на результат, який можна отримати при рішенні тій або іншій практично або теоретично значущої проблеми. Цей результат можна побачити, осмислити, застосувати в реальній практичній діяльності, наприклад, під час виробничої практики. Результатом проектної діяльності студентів під керівництвом викладача є нове знання. У ході роботи над проектом студенти набувають комунікативних навиків і вмінь, а також уміння збору інформації, фактів, їхнього аналізу; висунення гіпотез, узагальнення результатів, розробки рекомендацій. Потреба в застосуванні методу проектів виникає в тому випадку, якщо існує значуще в дослідницькому плані завдання, що вимагає інтегрованого знання, дослідницького пошуку для його вирішення. Практична, теоретична, пізнавальна значущість передбачуваних результатів позначена потребами освітнього процесу. Проект передбачає активну самостійну (індивідуальна, парна, групова) діяльність студентів із вирішення структурованих завдань змістовної частини проекту з досягненням поетапних результатів. Основними етапами проектування пізнавальної діяльності на основі методу проектів є визначення проблеми і впливаючих з неї завдань дослідження; висунення гіпотези їхнього рішення; обговорення способів оформлення кінцевих результатів (презентацій, захисту, творчих звітів, переглядів і т. ін.); збір, систематизація і аналіз отриманих даних; підведення підсумків, оформлення результатів, їхня презентація; висновки й визначення нових проблем дослідження. Освітній простір даної моделі будується через імітаційне програвання різних ситуацій, форм і зразків

професійної діяльності. Постійна робота над проектами дозволяє студентові набрати той обсяг знань, навичок і вмій, які допоможуть йому включитися в професійну діяльність і навіть поліпшити деякі параметри цієї професійної діяльності.

Можна виділити практико-орієнтовні проекти і творчі проекти. Особливістю практико-орієнтовних проектів є попередня постановка чіткого, практично значущого для студента результату, вираженого в матеріальній формі: підготовка відеофільму, комп'ютерної програми, моделі, презентації. Розробка і проведення даного типу проектів вимагає детальної в опрацюванні структури, у визначенні функцій учасників, проміжних і кінцевих результатів. Для такого типу проектів характерний суворий контроль з боку координатора. Різні конкурси, що передбачають задані параметри і результати, активізують діяльність студентів, сприяють отриманню ними нового знання, реалізованого в інноваційній формі. Творчі проекти не мають заздалегідь визначеної, детально проробленої структури. У творчому проекті викладач (координатор) визначає лише спільні параметри й указує оптимальні шляхи вирішення завдань, а також встановлює планований результат, значущий для студентів. Специфіка такого проекту передбачає інтенсивну роботу студентів з першоджерелами, з документами і матеріалами, що не містять готових відповідей. Творчі проекти стимулюють максимальну активізацію пізнавальної активності научуваних, сприяють ефективному виробленню навиків і вмій роботи з документами і матеріалами, умій аналізувати їх, робити висновки й узагальнення. Університет повинен підготувати студентів-менторів до роботи управлінцями, керівниками підрозділів (канцелярій, кадрових служб, загальних відділів тощо), які забезпечують у своїй діяльності оптимальне поєднання навиків досягнення мети і навиків роботи з документами і підлеглими [4, с. 119].

Метод проектів найбільш затребуваний у практиці навчання майбутніх керівників різного рівня. Студенти активно беруть участь у різних творчих конкурсах, метою яких є розробка документів і документних комплексів, вирішення виробничих завдань, виконують завдання-проекти під час

підготовки до занять. Розробка кар'єрограми для віртуальних і реальних працівників організацій, аналіз особливостей їхньої трудової діяльності, виявлення чинників, сприяючих просуванню по службі, – це робота над проектом. У результаті аналізу з'являється творчий проект кар'єрних переміщень працівника на найближчий часовий відрізок. Положення про кар'єру – це відповідальний творчий проект студента. Розробка положення, здатного врахувати безліч особливостей організації і людей, які працюють у ній, – тривалий і складний процес. Завдання з розробки положення про кар'єру й необхідні відомості студенти отримують заздалегідь. Проблеми розробки положення і його різні варіанти обговорюються на заняттях. Розробка резюме і портфоліо для вакантного місця – це необхідність у сучасних умовах. Професійно складене резюме – частка успіху претендента. Передує складанню власного резюме аналіз резюме, розміщених на різних сайтах. Пропоновані блоки матеріалу для аналізу дозволяють виявляти чужі помилки в резюме, недоліки в пропонованому матеріалі й можливість уникнути їх у власному резюме. Студенти вчать виявляти в себе і знаходити точне вираження окремих характеристик власних компетенцій відповідно до функціональних особливостей і потреб кожної посади, на яку претендують. Портфоліо студента як претендента на робоче місце – відповідальний творчий проект. Студенти повинні освоїти мову, що дозволяє дати узагальнену характеристику власної діяльності на попередніх курсах. Професійний аналіз і висновки по курсовому, дипломному проектуванню, за участю в конференціях і конкурсах – це особлива складова роботи над портфоліо [4, с. 120].

Креативне навчання передбачає вільний доступ кожного студента до ресурсів мережі Інтернет і базується на таких принципах:

- основою креативного навчання є передбачуваний освітній продукт, який буде створений студентом;
- відповідність зовнішнього освітнього продукту студента його внутрішнім потребам;

- індивідуальна освітня траєкторія студента в освітньому просторі;
- інтерактивність занять, здійснюваних за допомогою телекомунікацій;
- відкрита комунікація щодо створюваної студентом освітньої продукції.

Висновки. Таким чином, в основі інноваційних методів навчання студентів, зокрема документознавців, лежать активні методи, які допомагають формувати творчий, інноваційний підхід до розуміння професійної діяльності, розвивати самостійність мислення, уміння ухвалювати оптимальні в умовах певної ситуації рішення. Як показує практика, використання інноваційних методів у професійно орієнтованому навчанні є необхідною умовою для підготовки висококваліфікованих фахівців з документознавства. Одним з найбільш перспективних напрямів у сучасній освіті з опанування оперативних знань і вмінь є проектна діяльність. Метод проектів дозволяє реалізувати не лише освітні завдання, але й соціокультурні, виховні, завдання гуманізації і гуманітаризації освітнього процесу. Використання різноманітних методів і прийомів активного навчання пробуджує в студентів інтерес до самої навчально-пізнавальної діяльності, що дозволяє створити атмосферу мотивованого, творчого навчання та одночасно вирішувати цілий комплекс навчальних, виховних, розвиваючих завдань.

Розглянута проблематика має перспективи подальшого дослідження, передусім питань, що стосуються вдосконалення професійної підготовки магістрів з документо- та архівознавства.

Список використаних джерел

1. Волошина О. В. Педагогіка інновацій у вищій школі. Навчально-методичний посібник / О. В. Волошина. – Вінниця, 2014. – 161 с.
2. Дубасенюк О. А Інноваційні навчальні технології – основа модернізації університетської освіти // Освітні інноваційні технології у процесі викладання навчальних

- дисциплін: Зб. наук.-метод праць / За ред. О. А. Дубасенюк. – Житомир: Вид-во ЖДУ, 2004. – С. 3–14.
3. Закон України «Про інноваційну діяльність» від 4 липня 2002 р. № 40-IV (зі змінами від 16.10.2012 р.) // Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2002, № 36, ст. 266.
 4. Карпунина Е. К. Из опыта применения инновационных методов в обучении студентов вуза // Социально-экономические явления и процессы. / Е. К. Карпунина, Е.Н. Картушина – № 12 (046). – 2012. – С. 117–122.
 5. Осмоловская И. М. Инновации и педагогическая практика // Народное образование. / И. М. Осмоловская – 2010. – № 6. – С. 182–188.
 6. Симоненко Н. Н. Управление образовательными услугами с применением инновационных методов обучения // Вестник Тихоокеанского государственного университета. / Н. Н. Симоненко – 2012. – № 2. – С. 201–206.
 7. Скрипко Л. Е. Внедрение инновационных методов обучения: перспективные возможности или непреодолимые проблемы? // Менеджмент качества. / Л. Е. Скрипко – 2012. – № 1. – С. 76–84.

References

1. Voloshyna O. V. *Pedahohika innovatsiy u vyshchiiy shkoli* [Pedagogics of innovations is at higher school]. Navchal'no-metodychnyy posibnyk, Vinnytsya, 2014, 161 p.
2. Dubasenyuk O. A *Innovatsiyini navchal'ni tekhnolohiyi – osnova modernizatsiyi universytets'koyi osvity* [Innovative educational technologies are basis of modernization of university education]. Osvitni innovatsiyini tekhnolohiyi u protsesi vykladannya navchal'nykh dystsyplin: Zb. nauk.-metod prats' / Za red. O. A. Dubasenyuk, Zhytomyr, 2004, pp. 3–14.
3. Zakon Ukrayiny «Pro innovatsiyinu diyal'nist'» [A law of Ukraine is «On innovative activity»] vid 4 lypnya 2002 r. № 40-IV (zi zminamy vid 16.10.2012 r.). Vidomosti Verkhovnoyi Rady Ukrayiny (VVR), 2002, № 36, art. 266.

4. Karpunina E. K., Kartushina E. N. *Iz opyta primenenija innovacionnyh metodov v obuchenii studentov vuza* [From experience of application of innovative methods in teaching of students of higher educational establishment]. *Social'no-jekonomicheskie javlenija i processy*, № 12 (046), 2012, pp. 117–122.
5. Osmolovskaja I. M. *Innovacii i pedagogicheskaja praktika* [Innovations and pedagogical practice]. *Narodnoe obrazovanie*, 2010, № 6, pp. 182–188.
6. Simonenko N. N. *Upravlenie obrazovatel'nymi uslugami s primeneniem innovacionnyh metodov obuchenija* [Management by educational services with the use of innovative methods of educating]. *Vestnik Tihookeanskogo gosudarstvennogo universiteta*, 2012, № 2, pp. 201–206.
7. Skripko L. E. *Vnedrenie innovacionnyh metodov obuchenija: perspektivnye vozmozhnosti ili nepreodolimye problemy?* [Introduction of innovative methods of teaching: perspective possibilities or insuperable problems?]. *Menedzhment kachestva*, 2012, № 1, pp. 76–84.

ДАНИ ПРО АВТОРА

Довжук Ігор Володимирович, доктор історичних наук,
професор, професор кафедри документознавства
*ДВНЗ «Переяслав-Хмельницький державний педагогічний
університет імені Григорія Сковороди»*
вул. Сухомлинського 30, м. Переяслав-Хмельницький, Київська
обл., Україна, 08401
e-mail: i.v.dovzhuk@ukr.net

ДАНИЕ ОБ АВТОРЕ

Довжук Игорь Владимирович, доктор исторических наук,
профессор, профессор кафедры документоведения
*ГВУЗ «Переяслав-Хмельницкий государственный
педагогический университет имени Григория Сковороды»*
ул. Сухомлинского 30, г. Переяслав-Хмельницкий, Киевская
обл., Украина, 08401
e-mail: i.v.dovzhuk@ukr.net

DATA ON AUTHOR

Dovzhuk Igor V., Doctor of Historical Sciences, professor,
professor of Document Science Department

*SHEI «Pereiaslav-Khmelnytskyi Hryhoriy Skovoroda State
Pedagogical University»*

*30, Sukhomlynsky Str., Pereyaslav-Khmelnytsky, Kyiv region,
Ukraine, 08401*

e-mail: i.v.dovzhuk@ukr.net

УДК 378.016:002.1]:004

DOI 10.5281/zenodo.1244691

ВИКОРИСТАННЯ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У ПІДГОТОВЦІ ДОКУМЕНТОЗНАВЦІВ

Дрок П. В.

У статті розглядаються актуальні проблеми розвитку інформаційно-комунікаційних технологій як постійних нововведень в діяльність навчально-виховних закладів та сферу документознавства. Зроблено детальний аналіз навчально-виховного процесу.

Визначено особливості реалізації вітчизняної інформаційної діяльності та методів вдосконалення вітчизняних інформаційних засобів для економічного розвитку країни. Доведено, що для успішного вирішення проблем інформатизації освіти України доцільно комплексно проводити дослідження за вище зазначеними напрямками з широким залученням до виконання цієї роботи наукових установ України та вищих навчальних закладів.

Ключові слова: *інновації, інформаційно-комунікаційні технології, освітня діяльність, інформаційна діяльність, сфера документознавства.*